

§ 11.

Justitsministeriet bestemmer efter Indstilling af en af dette efter Forhandling med Ministeriet for Handel og Søfart med højst 10 Aars Mellemlum nedsat Kommission dels, hvad der skal betragtes som henholdsvis præparerede og upræparedede Medicinalvarer, og dels, hvilke Medicinalvarer, saavel præparerede som upræparedede, det skal være Apotekerne forbeholdt at forhandle og udlevere i visse mindre Dele, jfr. dog § 18, 2det Stykke. Indførsel fra Udlandet af Medicinalvarer indenfor de saaledes fastsatte Grænser er forbeholdt Apotekerne, jfr. § 12, 3die Stykke.

Apotekerne have i Henhold til den dem meddelte Bevilling Ret til at forhandle alle Varer, der ere forbeholdte Apotekerne, alt hvad de efter Bestemmelserne i § 14 ere forpligtede til at føre eller fremskaffe, alt hvad der kan bruges ved et Sygeleje, og alt hvad der overhovedet kan tjene som Lindrings- og Lægemedel for Mennesker eller Dyr, endvidere Forbindstoffer, Desinfektionsmidler eller lignende. Derimod ophæves den Apotekerne ved Forordning om Medicis og Apotekere af 4. December 1672 § 18 hjemlede Ret til Handel for saa vidt angaar de Bevillinger, der meddeles efter denne Lovs Ikrafttræden, hvorefter Ret for Apotekerne til Handel med andet end ovenanført kun kan erhverves og udøves i Henhold til den til enhver Tid gældende Næringslovgivning. Den i § 54 i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. af 29. December 1857 indeholdte Afstandsbestemmelse gælder ikke for saadan Handelsret, som forenes med Bevilling til at drive Apotek.

§ 12.

Hospitaler, Sygehuse, Sanatorier, Sindssygehospitaler og lignende Institutioner, som drives af Stat eller Kommune, eller som nyde saadant Statstilskud, at de efter Justitsministeriets Skøn maa sidestilles med disse, have Ret til at lade tilberede Lægemedler til de paa vedkommende Hospital til Behandling liggende Patienter samt til dettes Personale ved en paa Hospitalet ansat farmaceutisk Kandidat, for hvem de nødvendige Lokaler og Apparater m. m. stilles til Raadighed.

Hospitalet er i saa Fald ligestillet med Apoteker, hvad Vareindkøb og Kontrol angaar.

Ellers har Hospitalet kun Ret til paa vedkommende Læges Ansvar at nndergive Lægemedler saadan Behandling af ufarlig Art, hvortil der ikke kræves farmaceutisk Sagkundskab, og skal tage de i § 11, 1ste Stykke, omhandlede Varer fra dansk Apotek eller fra Statens Seruminstitut. Dog kunne Hospitaler, der anvende de nævnte Varer i større Mængde, erholde Justitsministeriets Tilladelse til at tage dem fra andre Leverandører, naar Varerne ere af samme Kvalitet som de, der skulle leveres fra Apotekerne, og Hospitalet underkaster sig den Kontrol, der i saa Henseende maatte findes fornøden.

§ 13.

Justitsministeriet kan tillade Apotekere paa Steder i Apotekets Omegn, hvor der ikke findes Apotek, at oprette Udsalg hos derboende Personer af saadanne Lægemedler, som maa sælges uden Recept. Salget foregaar efter nærmere af Justitsministeriet fastsatte Regler.

Paa Steder, hvor der ikke er Apotek, kan Justitsministeriet tillade Læger at udlevere Medicin til deres Patienter, naar denne i afmaalte, lukkede og takserede Portioner tages fra det Apotek, som Justitsministeriet bestemmer.

Hvis Lægen paa Grund af et Steds Beliggenhed er afskaaren fra regelmæssig For-